

S5 OBALNI

Številka 12, Letnik IX

Decembar, 2005

GLASILO RK JADRAN S59CST in

RK PIRAN S59HIJ

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavni odgovorni
urednik in urednik rubrike
tehničnih člankov:
Gregor, S53RA

Urednik informativnih
prispevkov:
Vater, S51VI

Direktorica ekspedita:
Danijela, S57NKL

Tehnični urednik in
polom strani:
Vanja, S59AV

Tisk: Rudi, S58RU

<http://fpp.hamradio.si/s5obalni>

Tudi leto 2005 se bliža koncu. Hitro, celo nevarno prehitro se zadnje čase vrti koledar. Če potegnemo črto pod delovanjem in izhajanjem glasila, lahko rečemo, da so leto zaznamovali predvsem dogodki zgodnjega poletja - nekakšna čudna mešanica velikih zadovoljstev ter žalostnih dogodkov. No, v vsakem primeru je treba gledati naprej z optimizmom. Tudi letos se bomo v tem duhu oglasili z vrha Slavnika za tradicionalni silvestrski sked, že deveti po vrsti.

Na tem mestu gre vsekakor zahvala vsem članom uredniškega odbora, vsem, ki glasilo redno prebirate ter seveda vsem, ki ste letos napisali kak prispevek.

Vsem skupaj želim vesele praznike in predvsem zdravo ter uspešno novo leto 2006.

73 & HNY de Gregor, S53RA

OB KONCU LETA

Nizke temperature, burja in vse več lučk kaže na to, da se bliža zima, z njo prazniki in tudi konec leta. Čas, ko ugotovimo, da je bilo leto prekratko, da bi storili vse, kar smo načrtovali. Pa vendar je bilo kar nekaj tistega, kar smo storili, ustvarili in na kar smo lahko ponosni. Tudi ta naš časopis je dočakal konec leta in zvestim bralcem, v dvanajstih številkah,

prinesel kopico informacij o Obalnih radioamaterjih, njihovem delu, dogodkih in dosežkih.

Leto 2005 nam je prineslo (večji del vsega smo »prinesli« sami) niz pridobitev, tako klubskih kot zasebnih, vrsto druženj z znanci in prijatelji ob delovnih akcijah, klubskih radio-akcijah in družabnih srčanjih. Šli smo na obiske in bili smo obiskani. V FN smo Svetu predstavili svoj časopis, sebe in svoje delo. Žal smo se v tem letu tudi poslovili od spoštovanega in dragega Žareta, ki ima ne malo zaslug za naše časopis in radioamaterstvo, pa ne le na Obali.

Čas beži, spomini ostajajo. Če so spomini zadokumentirani se tudi manjše podrobnosti ohranijo dlje. In ravno S5O zbira in ohranja aktivnosti radioamaterjev na Obali in tudi širše. Ravno pravi prostor za poziv bralcem, da nam pišejo in predstavijo svoje delo, izkušnje, dosežke ali le opozorijo na težave.

Za letošnje številke časopisa so članke prispevali: S50A, S51VI, S53AU, S53DT, S53KP, S53RA, S53Z, S54A, S55SL, S56A, S56C, S56FMZ, S56JTC, S56RGA, S56ZTT, S57AD, S57KV, S57LO, S57MSE, S57ONE, S57RW, S57SE, S57XX, S58RU, S59AA, in S59AV.

Na koncu pa še vse najboljše v naslednjem letu, obilo uspehov v poslovnem, zasebnem in tudi radioamaterskem področju. Upam, da se bomo še več videvali, družili, klepetali, brali...

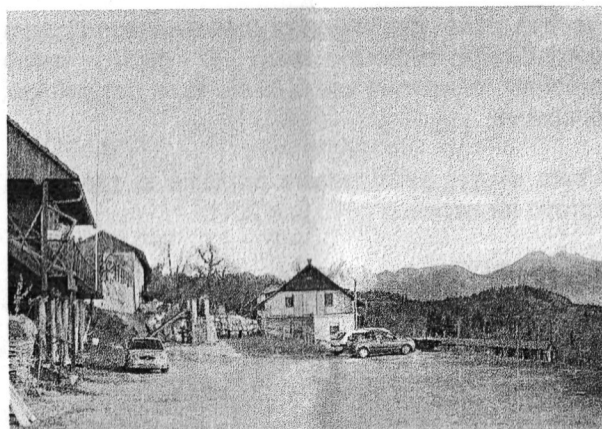
73's, Valter – S51VI

KVP 2005 V »FIELD DAY« STILU

Leto se je prav hitro zasukalo in spet sem bil postavljen pred dilemo, kje postaviti začasen PPS za sodelovanje v KVP ZRS. V igri so bile tri lokacije, ki so se nato zožile na dve »še kar« verjetni, na koncu pa je odločitev padla na Križno goro. Četrtekov obisk pri Boštjanu, lastniku gostilne tam gori, je razblinil še zadnji dvom. Brez problema je bil ponovno pripravljen dovoliti maltretiranje ograje na terasi, kamor sem imel namen pritrditi stolp, ki bo v zraku držal inverted V za 80m. Malo čudno me je pogledal, ko sem se mu zahvalil za elektriko, ki je nisem nameraval uporabljati. Že prej sem se namreč odločil, da bom sodeloval v QRP kategoriji, za kar pa mi akumulator čisto zadošča. Poleg tega sem v dnevih pred tekmovanjem spremljal hude debate na LEI, kateri program, ki seveda mora 100% delati pod Windows XP ali 2000, bo za tekmovanje najboljši. Malo smešno se mi je zdelo vse skupaj in zato sem se odločil, da tekmovanje poizkusim odklofati v dobrem starem stilu – na papir. Toliko da vidim, če se še spomnim, kako smo to delali nekoč, ko računalnikov še ni bilo. Dve uri bom že zdržal brez računalnika, sem si mislil. Odločiti se je bilo potrebno še v katero kategorijo naj se spravim. Samo CW ali naj preizkusim, kako se obnese SSB dodatek v K2 postaji? Zadeva v praksi še ni bila preizkušena. Hiter sobotni test preko Sore z Andrejem - S52GP, je pokazal, da zadeva špila. Še primerjava in odločitev med dvema mikrofonoma kateri bo boljši. Tako, kocka je padla! Pomeril se bom v QRP MIX kategoriji.

V nedeljo zjutraj se zbudim ob šestih. Zunaj je lepo, a hladno jutro. Skuham nekaj čaja, saj Boštjan odpre šele po deseti uri. V avto

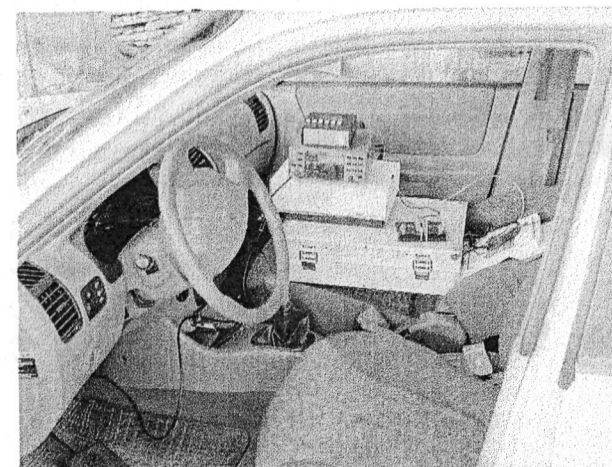
mečem vse potrebno, ni ravno veliko robe. Skoraj pozabim še dodatno uro (za vsak slučaj) in jo kake četrte ure pred osmo mahnem proti Križni gori. Nikjer žive duše, le malo pred koncem gozda mi pot prečka skoraj črna veverica. Samo, da ni bil črn maček! Ko stopim iz avta, termometer kaže minus sedem stopinj. Še sreča, da sem vzel rokavice, drugače bi primrznil na aluminijast stolp, ki ga pritrdim na ograjo kar z platnenimi trakovi.

PPS od daleč- parkirišče pod gostilno

Sledi pritrditev sredine antene in koaksa ter dvig stolpa na cca 13m višine. Če bi imel še eno roko, bi šlo lažje. Višje je zadeva, težja postaja. A se ne dam. Jutranja telovadba me je prav pošteno ogrela! Seveda se mi med dviganjem zapletejo žice antene, ki so zaradi mraza postale trde kot bi bile iz železa. Gordijski vozlar kar hitro razmotam (brez rezanja) in antena je hitro napeta. Postajo, ob požvižgavanju tiste stare »Na prednjem sedišču moga auta ...« (naj mi bo predelava prosto po meni oproščena), postavim na sovoznikovem sedežu. Kolikor se le da naravnam še sedež, kjer mislim kraljevati naslednji dve uri in preizkusim, kako zadeve delajo. SWR sicer ni idealen po celotnem

bandu, a ATU v postaji zadevo spravi »u nulo«. Dobro bo! Ostane mi še kake četrte ure. Nekaj krepkih požirkov vročega čaja »z« in dve, tri fotke, nakar se zaprem v avto. Prijetno presenečen ugotovim, da bo v avtu veliko topleje kot zunaj, saj sonce, ki počasi leze izza sosedove hiše (te hiše ni na slikah), že veselo greje skozi stekla. Malo se sprehodim gor in dol po bandu. Opazim klasične probleme z nastavitvijo ur. Nekateri že veselo nabijajo CQ ZRS, drugi se še nekaj minut po začetku tekmovanja ne morejo odločiti, če bi ti že dali piko. Kaj pomagajo vsi računalniki, ki imajo slabo nastavljeno uro!

PPS od blizu – kot miza služi kovček za orodje in škatla postaje

V tekmovanju imam dober občutek. Le redko moram koga poklicati več kot enkrat. No, nekaj je vseeno gluhih in jih gladko preskočim. Na telegrafiji lahko čisto solidno delam tudi na CQ, kar pa za SSB ne morem trditi, kjer naredim le eno zvezo na ta način. Vse ostalo poberem. Nekaj dragocenega časa zgubim z iskanjem Sandija - S57KM z redko letnico 90 na SSB-ju. Šele po tekmovanju ugotovim, da se je zadnji trenutek odločil delati le CW. Tudi našega Gapija – S57GD z letnico 05 zgrešim,

šaj le pobira po bandu. Se mi pa brez večjih problemov uspe prebiti skozi pravi »pile up« in poklofati Anko – S57ONE, prav tako z redkim množiteljem, ki je letos tudi »na pol« aktivna in portable v naših koncih.

Pisanje na papir ne dela kakih hudih problemov. Še sem pismen ☺. Nekaj več jih je pri uporabi ročice elektronca, saj nimam opore za roko. Kako natančno sem oddajal bo ugotovila komisija.

Tekmovanja je konec, kot bi mignil. Iz toplega avta ponovno ven na mraz. V dvajsetih minutah je vse pospravljeno. Še vljudnostni obisk v oštariji, vroč čaj in že sem na poti proti domu. Do obveznega vsakoletnega KVP kosila imam še nekaj časa, zato na hitro

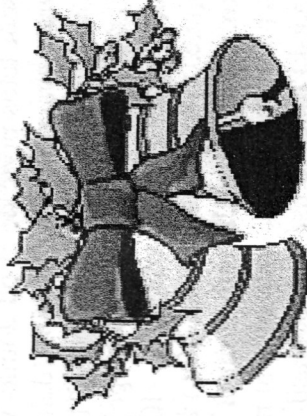
Del udeležencev KVP kosila – S57KM, S52RO, S58MU in S52GP

preletim dnevnik. Prvi izračun pokaže približno 13k pik, kar sploh ni slabo. Drugi izračun, po vnosu dnevnika v računalnik, mi je našel še en množitelj, tako da sem tekmovanje končal z 1333 prijavljenimi točkami.

V tekmovanju sem uporabljal doma sestavljeno Elecraft K2 kit postajo, izhodna moč je bila okoli 4W, vse skupaj pa sem napajal z 7Ah akumulatorjem – kabla za priključ postaje na vtičnico v avtu namreč še vedno nisem naredil – morda bo naslednje leto.

Čako! Še ena tradicionalna akcija je mimo. Ko običajno je bilo prijetno!

Jure S57XX

KVP polovička

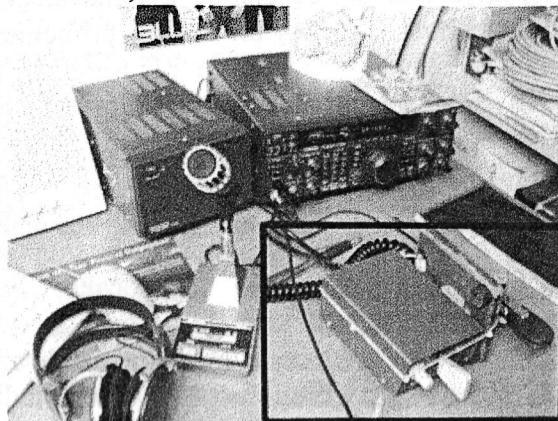
Že pred meseci so me fantje v klubu spraševali, če bom letos delala KVP, in ker sem izpod slovenskih gora za popotnico na Primorsko prinesla že pregovorno trmo, sem se naredila kar malo užaljeno, kako sploh pomislijo na to, da ne bi! Seveda sem jih dobro razumela, na kaj ciljajo, z novorojenčkom je pač ogromno dela in to sami že dobro vedo, če pa si še mama.... Karkoli planiraš pred njegovim prihodom, delaš račun brez krčmarja. V svojem načrtu sem zato poskušala vključiti tudi malega »krčmarja«, torej predvideti, kako in kaj, če slučajno Viktor tisti dve uri ne bi spal.

Toda kdo bi si mislil, da ti lahko več krčmarjev piše račun... V Izoli, kamor sem se preselila poleti, nimam ravno dobrih pogojev za postavljanje anten, zato sem se odločila, da si za začetek omislim long wire anteno, za katero pa potrebujem tuner. Vso poletje sem si na internetu ogledovala različne tunerje, najprej avtomatske tunerje, ki jih izdeluje

Yaesu (o ceni raje ne govorim), pa tunerje drugih proizvajalcev (še vedno so vrtoglavih cen). Nato mi je Jure, S57XX, svetoval ročni tuner, ki je vsaj pol cenejši od avtomatskega. Debatirala sva, kateri bi bil najbolj primeren, na koncu sem se odločila za MFJ-969. Tik preden sem ga naročila, me je presenetil Viktor, ki je že pohitel na svet. Ko sva prišla iz porodnišnice domov, pa me je strelnil še en »krčmar« - tokrat je bila...država. Da bi lahko uredila Viktorjeve rojstne papirje, bi morala državi najprej izpljuniti cca. 80 tisočakov. Pa je šel moj tuner! Bila sem že na tem, da se vdam in fantom iz kluba sporočim, da se letos na KVP ne bomo slišali. Tako bi najbrž tudi bilo, če me ne bi Viktorjev očka Stane, S52RO, presenetil in mi predlagal, da si za KVP deliva njegovo postajo pri njemu doma v Škofji Loki. On bi delal prvo uro, jaz drugi del tekmovanja. Potem, ko sem si opomogla od presenečenja (to ti je ham spirit in pol!!), sem ponudbo seveda takoj sprejela. To je seveda pomenilo, da bo z nama v Loko moral tudi mali Viktor. Dan pred začetkom KVP smo torej že bili v Škofji Loki, a stvari še zdaleč niso bile pripravljene. Treba je bilo odpihniti meter prahu s štacjona, pregnati dolgonoge stanovalce iz do tedaj mirnih kotičkov, pripraviti nožno stikalo, ki pa se je uprlo in odpovedalo poslušnost, a ker pametnejši slejkoprej le popusti...

Verjetno se je vam tudi že zgodilo, da greste od doma z občutkom, da si nekaj pomembnega pozabil doma (pa se nikakor ne moreš spomniti kaj za vraga), tokrat se je zgodilo, da sva v Izoli med drugimi stvari pozabila vzeti tudi moj ročni taster. Seveda sva se nanj spomnila, ko sva bila že 150 km stran. A Stane je še enkrat dokazal, da je pravi radioamater.

Na sliki si lahko ogledate, kakšen imeniten ročni taster (v okvirčku spodaj desno) je izdelal v pol ure iz starega nedelujočega elektronca, hi!

Ko je bil v računalniku naložen še TR program, sva bila na KVP pripravljena. Točno ob devetih naslednje jutro se je Stane vsedel za postajo. Razmere na bandu so bile kar dobre, log je zbiral zvezo za zvezo. Ob desetih sem ga prišla zamenjat. Tudi meni se je log pridno polnil, a razmere so se kmalu začele slabšati in z nekaterimi sem se morala pošteno potruditi, da smo dokončali zvezo, nekateri pa so se žal v QRM popolnoma izgubili. V svoje zadovoljstvo pa sem uspela zbrati kar 55 zvez. Točk ni bilo veliko, manj kot lani, a sem bila izjemno zadovoljna, ker sem navkljub vsem težavam le sodelovala na polovički KVP. Pa Viktor – med mojim »šihom« ga je zabaval očka. Stane, hvala ti za vse!

CUAGN, Anka, S57ONE

In memoriam S53Z

Bliža se konec leta, ki ga je tragično zaznamovala izguba OC Žareta, S53Z. CW FD sem letos prvič delal od doma. V spomin na Žareta sva z Vladotom, S55A delala IOTA tekmovanje iz Londona v kategoriji 12 ur CW LP DX-ped. Zadostila sva pogoju lastne radijske opreme s sposojenim IC-706 iz Ljubljane. YT1NT je prinesel 20 m inv. vee z ribiško palico, naredili smo še dipol za 40 m, ki je bil resonančen tudi na 15 m. LDG avtomatski tuner je uspešno poglasil to anteno na 10 in 80 m. Dosegla sva spodobna rezultata kljub S5 šumu s strani lokalne električne napeljave. Ta QRM sva odpravila komaj naslednji vikend v EUHFC z izklopom električne napeljave v sobi najstnice, ki rada tolče po električnih bobnih ☺

Jaz sem že prej napisal v S5O št. 7/05, da sem v spomin na Žareta naredil trap dipol za 80/160 m. Ta ni takoj delal na 160 m in sumil sem na prekinjeno navitje trapa. V okviru priprav za CQ WW CW in KVP ZRS sem končno splezal na streho in pregledal anteno. Takoj sem z grozo ugotovil, da je en dodatni kondenzator od 15 pF narejen iz pol metra pletene 1,5 mm² žice preprosto zgorel. Očitno je bila slaba kvaliteta PVC izolacije »made in OK« za VF. Za nadomestilo sem imel na razpolago samo keramične kondenzatorje 22 pF/ 2 kV. Rabil bi kar šest kosov zvezanih po dva vzporedno in potem tri pare zaporedno, kar nekako ni bilo v racionalnem inženirskem slogu S53Z pristopa. Navdih je prišel kot že večkrat pri daljšem meditiranju na WC školjki ☺ Uporabil sem 15 cm RG-213 koaksialnega

kabla, ki ima distribuirano kapacitivnost 101 pF/m in zdrži 5 kV. Odrezal sem malo daljši kos, potegnil oplet nazaj in pazljivo izoliral oba kraja žic. Po uspešni montaži na oba plastična trapa je bila antena resonančna na načrtovanih 3.600 in 1.835 kHz. Edini problem še ostaja bližnji domžalski oddajnik, ki bruha 300 kW na 918 kHz in je brezplačen EU svetilnik na 1.836 kHz ☺ KVP ZRS delo z QRP CW je uspešno opravljeno, dnevnik poslan za 96Q/41M, vendar v rezultatih me ne bo ker sem prišparal denar za ZRS članarino!

Za CQ WW CW sem imel povabili v 3V5A in YT6A multiop tima, vendar sem se odločil delati od doma v ponovnem poskusu izboljšave EU rekorda na 20 m QRP iz leta 1988. Lansko leto mi je zmanjkalo 10% pik za preseganje 230K, a vseeno sem postavil nov S5 rekord, ki še ni objavljen v CQ ZRS. Bilo je razvidno, da treba narediti več DX QSO, ki prinašajo tri pike. Množilce sem krepko presegel, ker uživam v »iskanju in klicanju« (Search&Pounce) po obsegu. Zaradi tega sem začel razmišljati o SO2R pristopu s stalnim klicanjem CQ na eni postaji. Dva ločena sprejemnika tako ali tako že imam znotraj FT-1000MP. Odločil sem se narediti QRP VXO oddajnik za dve manj zasedeni območji: 14.000-14.005 in 14.060-14.065 kHz. Za tasanje in PTT preklop na oddajo imam na razpolago PC LPT vrata, ki gredo na +5V pri vzbujanju. Uporabil sem nizkošumni Butler kristalni oscilator, podoben kot v S53WW Javorniku - 144/14 MHz pretvorniku. Dva upora in kondenzator sem prišparal z uporabo FET BF-245C. BFY-90 druga stopnja se krmili s PTT signalom tako da TX oscilatorja ni slišati pri sprejemu. Naslednja stopnja je

stari RIZ BFJ-17, ki je podoben 2N4417 1W VF tranzistorju. Tastanje je narejeno s preprosto kontrolo napetosti baze. Dodano je 1K2/4u7 za mehkejšo obliko impulzov. V izhodni stopnji sem skuril nekaj 2N3632 zaradi napačne izbire LC elementov. Potem sem vzel MRF-433 s širokopasovnim transformatorjem 1:4. Na koncu se pokazala potreba za negativno povratno zanko y 180 Omov za stabilno delovanje v C klasi na +12 V napajanju. Izbrskal sem še stara nizkopasovna sita iz mojega 50 W CW primopredajnika iz 1970-ih let. Ta vsebujeta dva zaporna kroga, uglašena na drugi in tretji harmonik. TX je dajal kakšnih 4 W na umetnem bremenu od 50 Omov. Merjeno je s pomočjo 1:10 slabilca od 1K1/120 Omov. Ge usmerniška dioda je rahlo obremenjena z 1M2/10 nF. Moč potem odgovarja kvadratu izmerjene vršne napetosti z natančnostjo boljšo od 10% v minusu za padec napetosti na Ge diodi ☺ Po končanem TX mi se zdelo škoda tako malo VF energije pošiljati povsod naokrog z vertikalno anteno s strehe pritličnega prizidka. Odločil sem se narediti še 3L20 žično Yagi anteno s preklpom smeri vzhod/zahod! Uporabil sem tri bambus vrtnice palice od 2,1 m dolžine za nosilec žic pod stolpom rotirajočih anten. Na drugi strani so Google maps lepo pokazale dva dimnika na razdalji okrog 10 m. Potegnil sem vrv za perilo čez dimnika, uporabil plastične obroče za zavese kot vmesne izolatorje in razpel dipol in dva enaka 50 cm krajša direktorja. Na oba direktorja sem dodal 1,3 uH tuljavo, ki ju naredita reflektorja. Ta tuljava vsebuje 9 navojev 1,8 mm CuL žice na prečniku 22 mm. Pri drugem »direktorju« je to navitje v kratkem stiku z relejem. Čez napajalni

Koaksijalni kabel in dušilki pripeljem +12V enosmerne napetosti za krmiljenje releja za E/W preklop. Še ena bambus palica je držala sredino dipola obteženega s RG-213 na 2 m razdalje od strehe s kamenčki. Praktične meritve so pokazale premalo slabljenja med TH6 in bližnjo 3L20 od samo 12 dB pri vzporednih elementih. TH6 proti sveru je imel zanemarljiv vpliv na spodnje žice! Študij propagacij je pokazal potrebo po klicanju CQ proti vzhodu v dopoldanskih urah in proti zahodu v popoldanskih. To je znano pravilo, propagacije na višjih frekvencah sledijo obračanju Sonca. Okrog podneva sta dobro odprta vzhodna in zahodna smer. OC Kele, YU1AO mi je predlagal izmenično klicanje CQ v obe smeri. To zahtevo sem hitro rešil z dodatnim CD4013 dvojnimi D-FF vezjem. PTT kontrolira prvi multivibrator, drugi je delilec z dve. P-MOSFET BSS-92 čez dušilko pošilja kontrolno napetost od +12 V ka anteni. Stikalo z enim kontaktom in srednjim vmesnim položajem to dela mehansko. SO2R kontrolo sprejema sem naredil z brezplačnim N1MM Logger programom in uporabo zvočne kartice na IBM T30 prenosniku. Izhoda dveh MP sprejemnikov sta bila priklopljena na MIC in LINE-IN. Vse je navidez lepo delovalo pri preverjanju pred tekmovanjem in posvetu s K1TTT.

Po dveh tednih intenzivnih priprav sem ob 01:00 MEZ v soboto uspel preklicati samo soseda S50R. Žal v postelji mi ni uspelo zaspati in ob 4 AM sem naredil prvo OC Mikija, YU1AU na YZ9A postaji. Neverjetno je, kako dobro slišijo na hribu nad Požarevcem. Nekaj več matranja z YP3A in HG1R in potem prvi DX na prvi klic 8Q7DV.

UA9 Sibirci redno hodijo na Maldive in vedno jamrajo, da so sodobni sprejemniki premalo občutljivi za otoke! Jaz jim zdaj verjamem ker res izredno slišijo. Sledil je 9A3B iz Slavonije in štiri DX postaje z Bližnjega Vzhoda. Potem sem TH6 obrnil proti Afriki in »poklofal« ZL1CT/MM iz cone 34 in 5Z1A iz Kenije. Nikakor nisem uspel preklicati OC Popa Ljubišo, YU7EF iz Nepala, 9N7JO. Tudi A52CDX iz Butana me ni slišal. Naslednji dan še VU2PAI! Spet malo vzhoda pa 3DA0NW in še ena cona 34 SU8BHI. Sledil je redki JT1CO iz cone 23, UK/JI2MED, veliko UA9 za 3 pike, EA8EW in CN2WW, 3V5A in CT3EN QRQ, ob 9 uri zgodnja ZY7C in ZP0R, TZ5A itn. JA so dobro leteli, USA tudi ampak sem imel občutek, da so višji obsegi odprti in da ni dovolj DX. Vmes je bil poskus s CQ na drugem TX vendar je N1MM redno spravljal signal z drugega RX v slušalke. Poslušanje lastnega CQ je izredno naporno tudi pri dovolj spanja! Ni bilo odziva na QRP CQ in nadaljeval sem v klasičnem S&P mode. Nehal sem po 10 uri zvečer in hitro zaspal. V nedeljo zjutraj sem prezgodaj vstal in naredil še par UA9, JA, HL, VR, BY, SV9, Z3, ZA, EX in hitri N6ZZ na 9G5BJ ter 6W1RW. Dobre operatorje brez problema dobim tudi v »pileup« gneči s QRQ klicanjem na -150 Hz! Karibi se spet oglašijo po poldnevu in takrat se najlaže naredijo ker še ni številnih močnih USA postaj. Proti vzhodu poberem dvojna množilca HS0ZAR(K3ZO) in VK4XY. 20 m vedno ponikne pri sončnem zahodu zaradi zvišanega dušenja nizkega D sloja ionosfere. Potem se pobere z močnimi signali iz EU, USA in Južne Amerike. Do 21 UTC sem naredil skoraj enako število QSO kot lansko leto (725/34/125), eno cono manj ker nisem

ujel dveh Mehičanov niti slišal ZD8A, S9SS iz cone 36, nobenega iz con 1, 2 in 31 iz Pacifika. DXCC to leto je boljši za 4 množilce. Največji izkupiček je v 202 USA namesto 126 v 2004! Končni rezultat je 245K pik, kar varno presega obstoječi EU rekord.

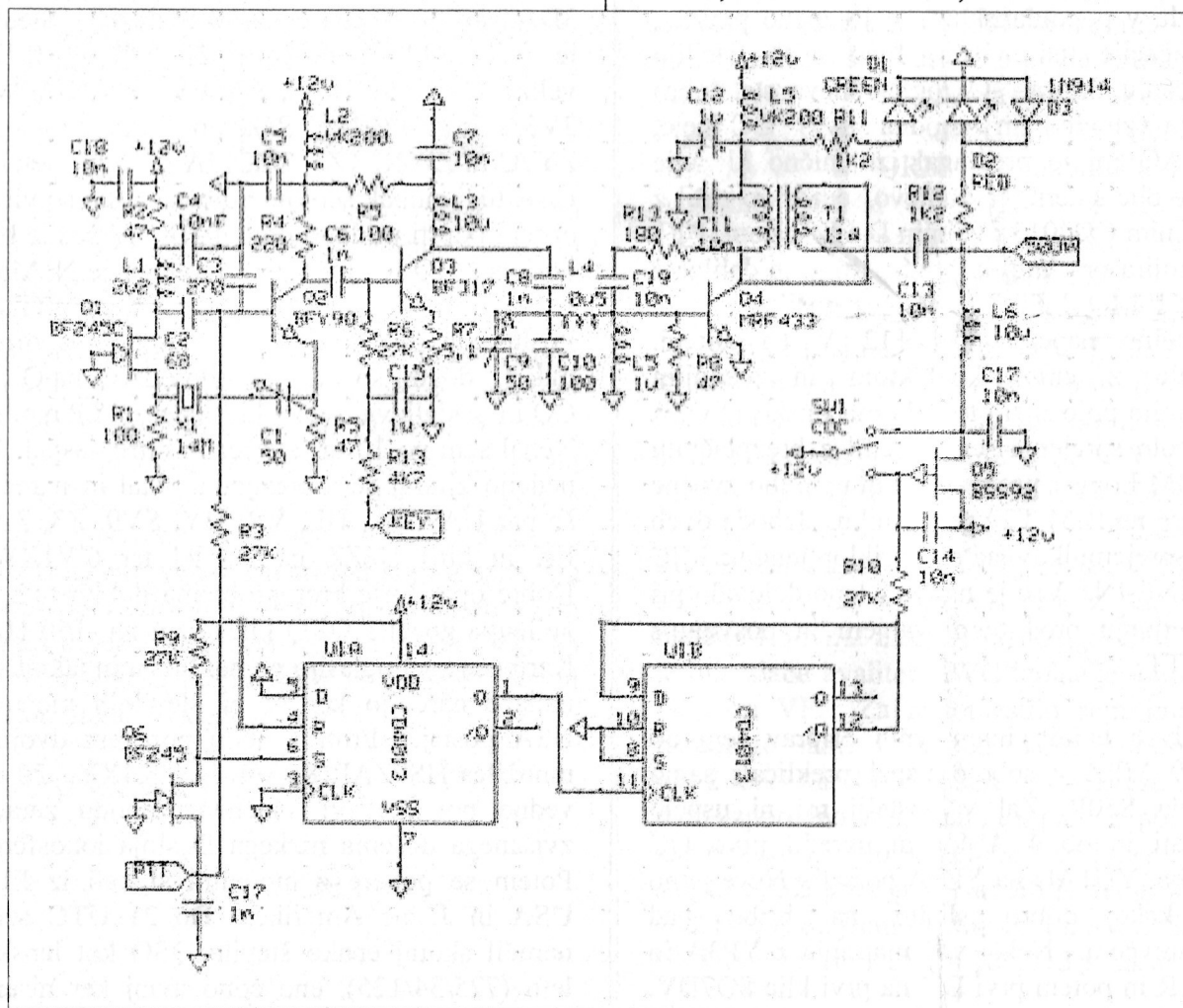
OC Žare, vse to je tebi posvečeno! Jaz pa upam na upokojitev pred Novim Letom.

LP MMM S56A, N1YU

Fantom iz piranskega kluba in uredništvu S5Obalnega:

Za vse čestitke in vašo neprecenljivo pozornost ob rojstvu najinega sinka Viktorja se vam od srca zahvaljujem. Naj vam dedek Mraz prinese čimveč zdravja in časa za torkove večere s prijatelji v klubu ter veliko DX zvez v letu 2006!

Anka, S57ONE in Stane, S52RO

9. Tradicionalni Silvestrski SKED glasila »S5 Obalni«

Vse radioamaterke in radioamaterje vabimo, da si tudi letos zaželelimo zdravja in najlepše želje za prihodnje leto 2006 na SKED-u ki bo **31. decembra 2005 s pričetkom ob 18:00 uri**.

Delovne frekvence bojo

- 145.550 MHz FM (V44 ali S22 po starem)
- 3.615 +/- QRM

SKED bo vodila postaja **S58W** z vrha Slavnika (JN65XM). V primeru zelo slabega vremena se bomo oglašali z rezervne lokacije. Zaključek bo predvidoma ob 21:00 uri. (V kolikor se bomo prijetno počutili v vaši družbi pa pričakujemo konec v jutranjih urah 1. Januarja 2006)

V imenu glasila S5 Obalni
S56RGA

